

[Ministeren for nordiske anliggender]

kommercielt interessant« har sagt, at det skulle stoppe. Jeg finder det i allerhøjeste grad interessant, og det er for mig komplet uforståeligt, at man kan tage en sådan stilling til så vigtigt et problem.

Der er jo ingen, der kan forvente, hvis vi bliver ved med at vende vore unge sydover i deres færd og ikke kan være med til at vende dem nordover, at de får det kendskab til de nordiske broderfolk, som er en forudsætning for at kunne få kærlighed også til samarbejdet. Her er altså ikke bare et økonomisk spørgsmål, her er et ganske klart dybt principielt spørgsmål om det nordiske samarbejde fremover. Derfor vil jeg selvfølgelig så hurtigt som muligt undersøge denne sag.

Sluttelig skal jeg bare endnu en gang udtrykke glæde over, at vi har fået denne debat med de positive tilkendegivelser, der er kommet over for det nordiske samarbejde.

Ivar Hansen (V):

Ja men så vidt mig bekendt er de nordiske jernbaner jo placeret i offentlig eller rettere sagt statslig regie, og hvis der er et udbredt ønske om, at denne ungdomsrabatrejseordning skal fortsætte, og hvis der er politisk vilje til det, som jeg sagde før, så går jeg ud fra, at det vil være forholdsvis overkommeligt at drøfte sig til rette mellem de nordiske landes trafikministre eller kommunikationsministre. Det er derfor, jeg siger, at det spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen her rejser, vel er et eksempel på en helt konkret sag, som vi kan få bragt på plads igen, hvis den politiske vilje i øvrigt vil være til stede. Den vil jeg gerne tilkendegive for vores vedkommende.

Det, jeg så har forsøgt at sige et par gange, og som har givet anledning til nogle korte bemærkninger i forbindelse med den økonomiske handlingsplan, er – og så gentager jeg det – at det vigtigste i denne plan ikke er enigheden om at øge de offentlige udgifter, men de nordiske landes regeringers vilje til at føre en økonomisk politik, som giver flere arbejdspladser, som giver større økonomisk vækst, som giver flere erhvervsinvesteringer, osv. osv. Det er det synspunkt, jeg har fremført, og det er jeg sådan set ikke blevet mod-sagt i. Jeg tror, hr. Anker Jørgensen oven i købet er enig i det synspunkt.

Så kan vi selvfølgelig bevæge os ind i en omfattende diskussion af, hvilke lande der er bedst til at føre en sådan økonomisk politik, men jeg vil næsten tro, at hvis vi går videre ad den vej, så går vi ud over retningslinjerne for, hvad der kan diskuteres i denne debat.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi hvert år kan få en debat forud for Nordisk Råds session. Det må så bero på en kommunikationsfejl et eller andet sted i systemet, at jeg havde fået den opfattelse, at man i udenrigsministeriet ikke ønskede en sådan redegørelsesdebat, som jeg foreslog i den danske delegation.

Jeg vil godt sige som en kommentar til det, hr. Albrechtsen sagde om, at man jo altid kunne lave en forespørgselsdebat, at det er selvfølgelig en overvejelse, vi har gjort os. Men når vi ikke har foreslået det, hænger det sammen med, som jeg også sagde i mit første indlæg, at vi ikke ønsker ligesom at foruddiskontere beslutningerne på Nordisk Råds session, tage duften af diskussionen. Derfor tror jeg nok i dag i hvert fald, men det kan vi måske også diskutere med ministeren, at en redegørelsesdebat ville være den form, hvorunder vi alle sammen bedst kunne, om jeg så må sige, være kreative i debatten uden nødvendigvis at skulle lande på noget, der førte til en eller anden snæver vedtagelse eller en bred vedtagelse, som så til gengæld ikke sagde noget. Så jeg vil i hvert fald umiddelbart tro, at redegørelsesdebatten er den form, vi skal sigte på, og det kan vi jo så bede ministeren om at have i baghovedet, når næste års lovkatalog skal skrives.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Ivar Hansen bliver ved med at gentage, at den danske regerings økonomiske politik skulle være så fortrinlig. Det bliver jo ikke mere rigtigt af, at hr. Ivar Hansen ustandselig gentager det, men hr. Ivar Hansen har jo ret i, at det problem kan vi ikke nå at drøfte igennem ved denne lejlighed.

Men det, man kunne diskutere, var, om det er godt for det nordiske samarbejde, at der i handlingsplanen er elementer, som af den borgerlige danske regering og andre højrekræfter kan tages til indtægt for den højre-